

FITen Munduko XII Kongresua Belgrado 1990

J. M. Zabaleta

1990ak bi albiste nagusi ekarri ditu EIZIE elkartera. Biez hitzegin da luze gure artean, biez jaso da berria prentsan: EIZIE Itzultzaileen Nazioarteko Federakuntzan sartzea, eta Literatura Unibertsaleko ehun obra itzultzeko Eusko Jaurlaritzarekin sinatutako hitzarmenaren lehenengo emaitza kaleratzea.

Hala ere, lehenengoari dagokionez, nahiz eta hainbestetan aipatu eta sobera esanda dagoela dirudien ere, aldizkari honetan ez dago jasota oraindik, eta halaxe jasota gera dadin, lehen eskuko aipamena izateko oinarri gera dadin, jasotzen dut berriro hemen, gertakariaren beraren kronika eta balorazioa eta ondorioz izan dituen etekinen balantzea.

Historia

EIZIEk 1990eko otsailean ospatu zuen Biltzar Nagusian hartu zuen, bere buruz edo Katalunia eta Galiziako itzultzaile elkarteekin federakuntza bat osaturik Espainiako Estatuan FITeko bazkide izan zitekeen bigarren elkarte (estatu bakoitzetik bi bazkide besterik ezin

bait daitezke izan FITen, itzultzaile elkarte ala elkarte federakuntza ajola ez diola) izateko eskaria egiteko erabakia. Erabaki hori EIZIEren sorrerako helburuetan jasorik dago, nolabait, helburu horien artean behar diren erakunde guztien aurrean euskal itzultzaileen ordezkari izatea bait du bat, eta erakunde horien artean itzultzaile elkartearen aurrean bereziki. Horrexegatik hasieratik bertatik ekin zion gogoz EIZIEk beste itzultzaile elkarteekin harremanak bilatzeari, eta FITeko partaide izatea xede horren burutzapena besterik ez da alde horretatik.

Esan bezala, Galizia eta Kataluniako itzultzaile elkarteekin bat egitea izan zen EIZIEren lehen erabakia. Horretarakoxe Donostian bilera bat egin zen asmo horretan partaide eta interesdun izan zitezkeenekin, 1988ko maiatzean. Bertan bilduak, EIZIE, ATG (Galiziako Itzultzaile Elkarte), APTIC/LC (Kataluniako Itzultzaile, Zuzentzaile eta Interpretarien Elkarte) eta APETI (Espainiako Itzultzaileen Elkarte Profesionala), Espainian ginen itzultzaile elkarte guztientzat nolabaiteko koordinazio sistemaren bat antolatu nahi bait zen. Bilera hartan erabaki zen, besteren artean, galego, katalan eta euskaldunen artean federakuntza bat sortu, gure interes berezi izan zitezkeen gaietan elkartasunez jokatu ahal izateko, eta aldi berean APETIrekin batera Espainiako itzultzaileen konfederakuntza bat antolatzea ere, hainbat gai garrantzi handikotan —itzultzailearen estatusa, ikasketak, kolejio profesionala, adibidez, edo egunen batean FITerako Estatu bakoitzetik ordezkari bana besterik onartzen ez bazen, horretarako susmoak bait zeuden— elkarren akordioa eta koordinazioa behar izango zenerako egitura hori edo gisakoren bat behar izango genuelako.

Geroztik federakuntza hori antolatzeko ahalegin bat baino gehiago egin da, eta egia esan behar bada, EIZIE elkartearen izan da horretan lehia handiena jarri duena. EIZIEren ordezkariak garbi ikusi izan bait dute beti kanporako ahalegin horrek geure artean ere ondorioak izango zituela, geroak frogatu duen bezala.

Hala, FITeko partaide izateko eskaria aurkezteko epearen muga hurbiltzen ari zen ahala, federakuntza osatzeko ahaleginak ugaldtu

egin ziren. Bitartean, ordea, Kataluniako APTIC/LC-rekin genituen harremanak bakanduz eta lausotuz joan ziren; harremanetan jarri ezinak, eta sobera kezkarriak ziren albisteak iritsi zitzaizkigun haien aldetik, harik eta azkenik ongi frogatuta geratu den arte Katalunian APTIC/LC-rik ez zegoela batere, egiaz erakunde bizitzarik zuenik bederen: bi urte pasa zuzendaritza batzordea bildu gabe, beste horrenbeste edo gehiago kuotak kobratu gabe... Alde horretatik Kataluniako itzultzaile elkareren batekin federakuntza osatzeko asmoak amets geratu ziren, eta utzi beharra izan zen.

Bitartean ATGrekin izan genituen bileretan, elkarte horrek ez zuen ageri FITen partaide izan eta bertan parte hartzeko interes bizirik. Lehendik sortu nahi zen federakuntza oso hura —Estatu osoan ofizial ez ziren hizkuntzetakoena— sortu ezean, Gobernu Zentralarekiko egin zitezkeen ahaleginetarako —Kulturako Ministeritzarekiko harremanetarako batez ere— galego eta euskaldunen artean sortu zitekeenak indarririk ez zuela izango iritzirik, gauzak atzeratuz joan ziren. Halako moldez, non azkenean FITeko bazkide izateko eskaria aurkezteko ordua gainean zela, egunetako epea geratzen zela, ez bait zegoen, ez federakuntzarik, eta horrelakorik sortzeko modurik, horren epe laburrean.

Hala, EIZIEk txosten bat prestatu zuen, eta FITen aurkeztu, elkarte horren APETIren ordezkari zen Maria Jose Velasco anderearen eskutik, FITen Batzorde Nagusiak 1990eko apirilean Parisen ospatu zuen bileran. Bertan ziren ordezkari batzuren aldetik zalantza baino gehixago izan bazen ere, nonbait, elkarte honen eskaria onartu zen, eta halaxe argitaratu zen FITen barne argitalpenetan eta urte horretan bertan ospatzeko zen Biltzar Nagusirako deietan. Osoko bazkide izateko azkeneko baldintza geratzen zen betetzeko, horrenbestez: FITen Biltzar Nagusiak onartzea.

Biltzarraren eta Kongresuaren kronika

Izan, bi kongresu izan ziren Belgradon; bata, lehendabizikoa, estatutu kongresua, FITeko partaide ziren itzultzaile elkartetako

ordezkarientzako bakarrik, abuztuaren 2an, ostegunean, hasi eta 5era, igandera arte. Eta bigarrena, kongresu irekia, abuztuaren 6, 7, 8 eta 9an. Biak Belgradoko Sava Centar kongresu eta erakusketa zentruan.

EIZIEren izenean hiru pertsonaz osatzen zen ordezkari-tza bat joan zen bertara: Josu Zabaleta, ordezkari-tza-buru, Idoia Gillenea eta Alberto Amorrortu.

Abuztuaren 2an, arratsaldetik hasi zen estatutu kongresua, lehen topaketa, eta ongietorri kafe baten ondoren kongresuari hasiera eman zitzaion. Aurkezpena eta ordena kontu batzuren ondoren, FITeko bazkidetza eskari berrien aurkezpena hasi zen egiten.

Eginkizun horrek luze eraman zuen, 11 eskari bait ziren, izan ere guztira: Australiako Interpretari eta Itzultzaileen Institutua, Txinako Zientzi Akademiako Zientzia eta Teknologi Itzultzaileen Elkarte, Hong Kong-eko Itzultzaile Elkarte, Indiako Zientzi Itzultzaileen Elkarte, Irakeko Itzultzaile Elkarte, Irlandako Itzultzaile Elkarte, Kongoko Interpretari eta Literatur Itzultzaileen Elkarte, Norbegiako itzultzaile Elkarte, Siriako Idazle Arabiarren Elkarteko Itzultzaile Elkarte, Sobiet Batasuneko Zientzi eta Teknologi Itzultzaileen Elkarte, eta EIZIE.

Elkarte horietako bakoitzeko ordezkariak elkartearen aurkezpena egin zuen, eta galde-erantzunen ondoren, botoetara jarri-rik, ahobatez onartzen ziren normalean. Gorabehera batzuk izan ziren Txinako Elkartearen onarpenerako, baina lehenengo botazioan hurrengo egunerako utzirik, bigarren horretan onartu egin zen.

Hego-Afrikako Itzultzaile Elkarteari, berriz, hiru urte lehenagoko kongresuan sarrera eskatu eta hartan ukaturik, berriro ukatu zitzaion, elkarte barruan apartheid sistema erabiltzen delako, arazo hori aztertzeko izendaturik zegoen batzorde batek ziurtatu zuenez.

Elkarte bakoitza FITeko bazkide bezala onartzen zen une beretik, lehendik ziren elkarte guztien eskubide berberak zituen, eta horren seinale bi txartel ematen zitzaizkion, gorria eta berdea, BAI ala EZ botoa eman ahal izateko.

Bazkide berrien onarpenaren ondoren, bazkide elkartu kategorian beste zenbait eskari aurkeztu ziren: Mons-eko Nazioarteko Interpretari Eskola, Bruselasko Itzultzaile Eskola, Kamerungo Bueako Itzultzaile eta Interpretari Eskola, Tangerangko Fahd Erregea Itzultzaile Eskola, Japoniako Itzultzaile Federakuntza, Moskuko Maurice Thorez Atzerriko Hizkuntz Institutua, Bibli Elkarte Batuak.

FITeko zuzendaritzak, batzordeek, bazkide diren elkarteek, azkeneko hiru urtetan burututako jostioaren berri eman zuten. Hemen ez dago horren guztiaren berri ematerik, jakina. Bien bitartean FITen Kontseilurako hautagaien aurkezpena egin zen.

Bitarte horretan, FITeko zuzendaritza organoek ere beren ekimenaren berri emateko txostenak aurkeztu zituzten: BABEL aldizkaria, ekonomia, etab.

Zenbait bilera izan ziren, egun horietan, FITeko bazkide diren elkarteetako lehendakari eta idazkarien artean, elkarren berri zehatzago jakin, elkar tanteatu ere bai, eta FITen barne bizitza indartzeko asmoz.

Estatutu kongresuaren azken eguna, hauteskunde eta bilera eguna izan zen batez ere: FITen Kontseilua, hamazazpi lagunez osatua (hamalau partaide hauteskunderaz aukeratuak, eta beste hiru haiek aukeratuak. FITeko batzordeen bilerak, goizez eta arratsaldez. FITeko bazkide diren elkarteetako aldizkari zuzendarien bilerak. FITen Kontseilu berriaren lehenengo bilera (Bilera horretan erabaki zuen Kontseiluak Hedadura Txiki eta Ertaineko Hizkuntzetako Itzultzaileen Batzordearen Zuzendaritza Elkarte honen esku uztea)

FITen zuzendaritzarako, lehendik zen lehendakariak, Anna Lilova andere bulgariarrak, bere dimisioa eman bait zuen, Kontseilurako hauteskunderan boto gehien lortu zutenen artetik atera ziren hautagaiak. Hauteskunde haietan boto gehien Maria José Velasco Ulacia, APETIko lehendakariak atera bazuen ere, ez zuen aurkeztu bere burua lehendakari izateko, eta François Joly kanadiarra hautatu zen kargu horretarako.

EIZIEren aurkezpena Estatutu Kongresuan

FITeko bazkide izateko eskaria aurkezteko txosten bat eraman eta banatu zuen kongresukide guztien artean EIZIEk; txosten hori, 16 orrialdetakoa, frantsesez eta ingelesez zegoen argitaratuta, hizkuntza horiek bait ziren Kongresuko ofizialak.

Sarreran euskara geografian kokatu eta euskarazko itzulpenak orain duen egoera historikoa deskribatzen zen. Euskal itzulpenaren hedakuntza azkarra eta berorren arrazoiak: gerra osteko errepresioaren ondoko demokratizazio prozesua eta autonomia, euskarazko irakaskuntzaren gorakada eta hark eragin dituen itzulpen premiak, Administrazioaren euskalduntze prozesua eta horretan itzulpenak duen lekua, zinpeko itzultzaileen kasua, euskarazko komunikabideen sorrera eta hortik dagoen itzulpen eskaria, literatur eta zientziatzko testuen itzulpena, interpretaritzak.

Beste atal luze bat euskal itzultzaileen berezitasunei eta antolamenduari buruzkoa zen: Itzultzaile kopurua, itzultzaile ikasketak, Elkarteak, Elkartearen helburuak, bere estatusa, antolamendua, zerbitzuak, argitalpenak, Elkartearen historia eta lorpenak.

Azkenik, hirugarren atalean, EIZIEk beste elkarte batzuekin dituen eta izan dituen harremanak esplikatzen ziren luze-zabalean: Galizia eta Kataluniakoekin, APETIrekin eta FITekin.

Txostenaren aukezpenerako hitzaldian, hartan erabiltzen ziren argumentu berberak aurkeztu ziren berriro, FITen elkarte honek duen ezaugarri bereziena azpimarratuz: hizkuntza batez definitu izatea alegia, gaiez edo lurraldez definitu orde. FITen dauden elkarte gehienak beren itzulpen gai edo sistemaz eta lurraldez bait daude definituta: Halako edo bestelako estatuko literatur edo zientzi (schi-tech) itzultzaileak, edo interpretariak. Gurea berriz, elkarte bakarra da FITen hizkuntzaren arabera definituta dagoena.

Bataren eta bestearen azkenean —txostenaren eta hitzaldiaren azkenean— EIZIEk FITen helburuak beretzat dauzkala aitortzen zen.

Kongresu irekia

Belgradoko Kongresuaren bigarren zatia, hasieran esan den bezala, kongresu irekia izan zen, abuztuaren 6tik 9ra. Lehenengo partean jende gutxi samar bazegoen —FITeko partaide den elkarte bakoitzeko hiru ordezkari, batzutan laguntzaile taldetxoak, ordezkarez gainera, beste batzutan berriz, ordezkaritarik ere ez, ehundaka pare bat pertsona, beraz, asko jota, ordezkaritzak bakoitzak boto bana zuela—, bigarren parte honetan berriz, mundua bildu zen Kongresura. Zazpirehundik gora pertsona, alde guztietatik etorriak.

Guztiek batera ospatzeko bilerak kongresuaren lehen egunekoak eta amaierakoak izan ziren. Kongresu hasierako ingaugurazio ekitaldian, Mladen Jovanović antolamenduaren arduradunak, Anna Lilova Kongresura arte FITeko lehendakari izanak, Unescoren ordezkari batek, Milorad Unković Belgradoko alkate jaunak, Serbiako lehendakari eta Yugoslabiako lehendakariak eman zituzten ongiatorri agurrak.

Musika ekitaldi baten ondoren, bi hitzaldi magistral izan ziren. Bata Danica Seleskovitch, Parisko interpretari eskolako zuzendaria, “*De l’interprétation à la traductologie*” eta bestea Ranko Bugarski yugoslabiarrak “*Translation as creation*”.

Abuztuaren 6an arratsaldez, Unesco-FIT ekitaldi bateratua izan zen.

- Unesco eta FIT arteko elkarlana: 1987-1990. Anna Lilova (BG).
- Unescoren ordezkari baten hitzaldia.
- Unescoren gomendioa itzultzaileen babes juridikoaz: nazio bakoitzean eta nazioartean. Hans Schwartz (DE).
- Asiako literaturen itzulpenaren arazo bereziak. Ian Chunfang (CN).
- Literatura itzuliaren arazoak Afrikako eleaniztasunaren testuinguruan. Canute W. Temu (TZ).

Abuztuaren zazpian mintegiak hasi ziren, bakoitza bere aldetik. Talde horietako bakoitzean, aurkezle bakoitzaren saioak ordu laurdenekoak izaten ziren gehienak, eta hiru aurkezpenez behin, ordu erdiko eztabaida aurkezpenei buruz. Hamaika mintegi edo talde ziren guztira:

- 1.- Itzulpenaren teoria orokorra (22 aurkezpen).
- 2.- Literatur itzulpena (22 aurkezpen).
- 3.- Hedadura laburreko hizkuntzak (12 aurkezpen).
- 4.- Zientzi eta teknika itzulpena (16 aurkezpen).
- 5.- Interpretaritza (9 aurkezpen).
- 6.- Komunikabideetarako itzulpena (10 aurkezpen).
- 7.- Irakaskuntza eta trebakuntza (32 aurkezpen).
- 8.- Terminologia (12 aurkezpen).
- 9.- Itzultzailearen tresneria (4 aurkezpen).
- 10.- Itzultzailearen estatutua (7 aurkezpen).
- 11.- Auzitegiko itzultzaile eta interpretaria (9 aurkezpen).

155 aurkezpen horien guztien laburpena Elkartearen egoitzan du, ikusi nahi duenak, Kongresua hasi aurretik halako abstract bilduma bat argitaratu eta banatu bait zen bertaratuen artean. Kongresu guztietan bezala, liburu bat argitaratzeko asmoa dago bertan izandako hitzaldi eta eztabaidekin, eta liburu hori ere eskatuta dago Elkarterako.

Kongresuaren balantzea

Lehenik eta behin, zinez esan daiteke EIZIE elkarte FITen sartu izanak eta han egin zaion harrera gauza asko aldatu dituela Elkate honetan. Ez da esajeratu behar gertakari horren garrantzia, baina gure Elkarte hau, esateko, artean sortu berria zelarik, bere mugez kanpotik halako ezagumendu eta onespina hartu izanak, arras aldatu dio Euskal Herrirako bertarako ere, Elkarte honek zuen irudia, entzutea eta onespina. Elkarte hau oso berria bait da oraindik, eta

oraindik ez du erabat hartu euskal gizartean dagokion lekua. Ez bait da ahaztu behar euskal kulturari, euskal literatura, liburugintza, komunikabide, irakaskuntza, administrazioa, zerbait den ia guztia itzulpena dela, edo ia itzulpena, zuzenean edo zeharka, osorik ez dena puska batean. Euskarak bere erabileran duen diglosi egoera itzulpenez ari da gaintitzen, ia-ia definizioz: gizarte honetan bertan gaztelaniaz edo frantsesez sortzen diren testuak euskarara itzuliz, eta gizarte honek beste hizkuntza batzuetatik gaztelania-frantsesetara itzulita ezagutzen zituen testuak euskarara itzuliz. Diglosia gaintitzen ari den neurrian itzulpenaren zordun da euskal gizartea, eta zor dio ezagumendu hori itzultzaileari.

Gertatu denari begiratzen bazaio, beraz, paradoja badirudi ere, barnerako neurri hauxe du lehenik, Elkartea FITeko kide egin izanak: Elkarte honek Euskal Herrian duen presentzia indartu du. Horrexegatik, hain zuzen, Belgradoko kongresutik bueltan harreman berriak izan ditugu zenbait euskal instituzioren: Eusko Jaurlaritza, Nafarroako Gobernua, Euskaltzaindia, Eusko Ikaskuntza, Unibertsitatea, Diputazioak... kidetza eta izendapen berriaren berri emateko.

Instituzio horiekin guztiekin harremanak erraztu egin dira, eta era horretara errazagoa da Elkarte honen helburuetako bat betetzea: euskal erakunde eta instituzioen aurrean itzultzaileen izenean solaskide izatea; eta era horretara errazagoa izango da itzultzaileen interesak zaintzea.

Harreman errazago horien fruitu izan da, adibidez, 1991ko udarako Elkarte hau Euskal Herriko Unibertsitatearekin antolatzen ari den Udako Ikastaroa, "Itzulpena: Komunikazio eta normalizazioa", leku askotako irakasleak ekarri asmo dituen.

FITeko bazkide izateak Elkartearen baitarako ekarri duen indarberritze horrez gainera, gertaera horren neurria kanporakoa da berez, kanpo harremanetarako. Alde horretatik, nazio arteko federakuntza hori plataforma bikaina da euskal itzultzaileentzat, beste herrietako itzultzaileak eta itzulpen esperientziak ezagutu eta geureak haietan ezagutzera emateko.

Euskal itzultzaileon harreman mundua nahikoa laburra eta estua izan da lanbidearen barruan, egin izan diren inkestek erakutsi izan duten bezala. Informazio eta harreman truke horrek onura besterik ezin ekar diezaioke Elkartea eta Elkarteko bazkideei.

Onura hori garbi geratuta dagoeneko, zenbait alorretan. Bat, asko ez luzatzeko, hizkuntzak ikasteko aukeratan. Euskarara nahikoa hizkuntza gutxitatik itzultzen da, inkestek erakutsi dutenez berriro. Hizkuntz aukera hori zabaldu egin behar da, eta Belgradoko kongresutik bueltan argitaratu zenez, Europako beste zenbait elkartetako ordezkariekin izandako tratutan, euskal itzultzaileak zenbait hizkuntza ikastera bidaltzeko laguntzak eskaini zitzaizkigun.

Baina onura hori euskal itzultzaileei ez ezik, euskal literaturaren zabalkunderako ere izan da, euskaratik —gaztelania edo frantsesa tarteko— beste hizkuntza batzutara zenbait obra itzultzeko proiektuak burutzen ari bait dira. Idazleentzat eta euskal kulturen ari diren beste batzuentzat ere bai, harremanak zabalteko balio izan bait die, hala adibidez euskal kazetariei, beste hizkuntza txiki —xamar— batzuetako kazetariekin harremanetan hasteko.

Hedadura txiki eta erdi mailako hizkuntzetako itzultzaileen batzordea

FITen egituraren barruan, gainerako eginkizunez aparte, bat eman zaigu bereziki: Hedadura txiki eta erdi mailako hizkuntzetako itzultzaileen batzordearen lehendakaritza. Horrek ez du esan nahi, ordea, beste batzordeetan parte hartu ezin dugunik, oso bestela baizik, erregu egiten digute parte hartzeko.

Agiriko gauza da matematikoki ez dela posible hizkuntza handiak izatea hizkuntzetan gehiengo. Hedadura txikiko hizkuntzak dira, bada, hizkuntza gehienak. Eta horrenbestez pentsatzekoa itzulpen esperientziarik anitzena eta aberatsena ere hizkuntza horietako itzultzaileen artean aurkitzea.

“Txikitasun” kontzeptua bera, hizkuntzei dagokienean, oso kontzeptu erlatiboa da, munduan erabilera oso zabala duten

hizkuntza banaka batzuk kenduta, gainerako guztiak batzorde honetan bait daude sartuta; era guztietako egoerak daude hizkuntza hauetan, itzulpenari dagokionez: bai itultzaileak gizartean duen estatutuari dagokionez, bai hizkuntza bakoitzean itultzaileak duen protagonismoari eta eginkizunari dagokionez, bai bere lanbiderako duen prestakuntza, lanabes eta laguntzei dagokienez.

Batzorde honek hartu duen lehenengo asmoa, egoera eta arazo horiek ahal den neurrian ezagutu eta deskribatu, sailkatuko dituen liburu berde bat prestatzea da, gero, horretan oin harturik, FIT iritsi daitekeen nazioarteko erakundeen bitartez, egoera horietarako aurrerabideak bilatzen saiatzeko, eta itultzaile horien lana ezagutu, merezi zuen onespena eman eta behar dituen laguntzak bideratzen ahalegindu ahal izateko.

Itultzaileok pertsona orori aitortzen diogun eskubidea bait da, hain zuzen, bere hizkuntzan mintzatzekoa, eta eskubide horixe betetzera ahalegintzen gara gure lanean.

SÍNTESIS

J. M. Zabaleta, Secretario General de E.I.Z.I.E. (Asociación de Traductores, Correctores e Intérpretes de Lengua Vasca) y delegado de esta asociación en el XII Congreso Mundial de la FIT, celebrado durante las primeras semanas de agosto de 1990 en Belgrado, en el que esta asociación fue aceptada como miembro de pleno derecho de dicha Federación Internacional de Traductores, hace una crónica del proceso seguido para la presentación de esta candidatura, desde que en la Asamblea anual de 1989 E.I.Z.I.E. tomo el acuerdo de presentar su candidatura a la Federación Internacional, hasta el Congreso propiamente dicho:

- Presentación de la candidatura.
- Documentación presentada.
- Defensa de la candidatura.
- Votaciones.
- Crónica del Congreso Estatutario de la FIT.

- Nombramientos.
- Nombramiento para la presidencia de la Comisión de Lenguas de Mediana y Pequeña Difusión.

Presenta también una crónica del congreso abierto —académico— consiguiente al estatutario, con sus diversos seminarios, correspondientes a las diversas comisiones de la FIT, y presentación de temas.

Acaba haciendo un balance de las consecuencias que la nueva condición de miembro de la FIT, y la presidencia de la Comisión de Lenguas de Mediana y Pequeña Difusión han tenido para la asociación de la que es secretario general.

Estos hechos han sido percibidos dentro de la asociación de traductores, como un espaldarazo y una prueba de confianza por parte de la Federación internacional, a la vez que como una nueva responsabilidad contraída ante los traductores de las más diversas naciones. Ser miembro de la FIT significa ser solidario con los traductores de otras naciones. Al mismo tiempo, sin embargo, como para aliviar la carga de responsabilidad que ello supone, también se percibe la doble ventaja que supone estar, por un lado, en contacto con experiencias traductológicas más amplias y diversas, la marea de información que de ello se deriva y las nuevas perspectivas que abre este contacto —posibilidades de estudio, intercambio, etc.— no sólo para los traductores vascos, sino para la cultura vasca en general; y por otro la aceptación mayor que como consecuencia de este reconocimiento externo se origina dentro de la propia sociedad vasca y de sus instituciones políticas y culturales, hecho que se ha dejado notar inmediatamente por la diferente acogida que se le propina a esta asociación desde la vuelta misma del congreso.

El autor acaba afirmando que este aspecto de las relaciones exteriores de E.I.Z.I.E. no constituye de ninguna manera un fin secundario, una actividad externa, de la asociación, sino que está ligado al propio ser de la actividad traductológica, que es una dimensión propia y natural de la profesión, y por ello necesaria. Lejos de distraer fuerzas de las tareas asociativas, es un refuerzo, uno de los ejes principales, de dicha actividad. La asociación se siente reforzada por esta nueva dimensión, y por ello entiende que debe continuar en esta misma dirección, multiplicando los esfuerzos, en solidaridad con los demás traductores y nutriendose de esa misma solidaridad.

SYNTHESIS

J.M. Zabaleta, General Secretary of E.I.Z.I.E. (Association of Translators, Correctors and Interpreters of the Basque Language) and delegate of this association in the XIIth World Congress of International Translators' Federation, held during the first weeks of August 1990 in Belgrade, during which this association was accepted as a full member of said Federation, criticises the process followed for presenting this candidature, from the moment in which the E.I.Z.I.E. 1989 Annual Assembly agreed to present its candidature to the International Federation, up to the time of the Congress itself.

- *Presentation of the candidature.*
- *Documents submitted.*
- *Defence of the candidature.*
- *Voting.*
- *Criticism of the Statutory Congress of the ITF.*
- *Appointments.*
- *Appointment of the presidency of the Medium and Languages.*

He also offers a criticism of the open –academic– congress resulting from the statutory congress, with its different seminars, corresponding to the different commissions of the ITF, and the presentation of subjects.

He finishes by analyzing the consequences which the new situation as member of the ITF and the presidency of the Medium and Small Language Commission have had for the association of which he is general secretary.

These facts have been seen within the translators' association as a demonstration of encouragement and a show of confidence on behalf of the International Federation, as well as being a new responsibility incurred with respect to the translators of a large number of countries. Being member of the ITF reflects a sense of solidarity with translators in other countries. At the same time, however, as if to alleviate the responsibility which it represents, the two-fold advantage in being, on the one hand, in contact with a great number of people with a variety of experiences in translation work, the tremendous amount of information which it generates and the new prospects which this type of contact provides - the possibility for study courses, exchanges, etc. - not only for Basque translators, but for Basque culture in general; and on the other hand, the higher level of acceptance which is created as a consequence of this recognition from abroad within Basque society itself as well as its political and cultural institutions, a fact which at once has become apparent due to the different reception which has been given to this association since its return from the congress.

The author concludes by stating that this aspect of the external relations of E.I.Z.I.E. does not in any way constitute a secondary aim, an external activity of the association, but that it is linked to the activity of translation, which is a natural dimension of the profession, and is, for this reason, necessary. Far from diverting effort from associated work, it strengthens and provides the backbone for this activity. The association feels stronger due to this new dimension and for this reason understands that it must continue in the same direction, by increasing its efforts cooperation with other translators and benefiting from this sense of solidarity.